تحلیل موضع اخیر محمدباقر قالیباف درمورد ضرورت پذیرش قانون توسط جامعه

پرچم عقلای اصولگرا بالاست

گزارش

مهراوه خوارزمی
روزنامه نگار

آیا مفاهمه و اشتراک نظر پیرامون ضرورت تقویت بنیان‌های حقوقی - اجتماعی و بهره‌گیری از خرد جمعی در دایره‌ای گسترده‌تر برای وضع قوانین، در حال برقراری است؟ این پرسشی است که پس از اظهارات شنبه گذشته محمدباقر قالیباف رئیس مجلس شورای اسلامی، به نحوی در ارزیابی رسانه‌ها از سخنان او بازتاب داشت.

زمانی که قالیباف با گفتن این جمله که «قانونی ننویسیم که قابل اجرا نباشد»، در تبیین روند مطلوب برای تدوین قوانینی که جامعه و حتی نهادهای مختلف حاکمیتی را ناگزیر به عبور و عدول از قانون نکند، به صراحت گفت: «در حوزه قانونگذاری باید با خرد جمعی و به تعبیری با جمع‌سپاری قانون تنظیم کنیم. زیرا قانون برای این جامعه است، جامعه باید این قانون را بپذیرد و به دنبال آن باشد.» رئیس نهاد قانونگذاری کشور حتی این نظر را نیز به میان آورد: «اولین مانع که نمی‌خواهد حکمرانی قانون در جامعه باشد، خود قانونگذار است که اصلاً پذیرفتنی نیست.»

این رئیس مجلس اگرچه به باور برخی رسانه‌ها متفاوت از مواضعش در نشست خبری ۷ آذر و دفاعش از برخی قوانین و مصوبات موضوع بحث و انتقاد ارزیابی شد، با این حال بیش از این نکته‌سنجی‌ها، شایسته استقبال و پذیرش این واقعیت است که او از جایگاه سیاستمداری که برای پنجمین سال سکان مدیریت مجلس را بر عهده دارد و سال‌های متمادی در سطوح مختلف مدیریت کلان کشور حضور داشته، تبعات وضع قوانینی را می‌داند که در مقام اجرا حاصلی فراتر از گره‌افکنی و تنش آفرینی نداشته‌اند. قوانینی که از فرط بی‌تناسبی با مقتضیات سیاسی، فرهنگی و اجتماعی جامعه به قوانین معطل مانده و غیرقابل اجرا تبدیل شده‌اند. همچنین قوانینی که بیش از آنکه ماحصل اجماع نظر نخبگان و خرد جمعی باشند، نتیجه تقابل‌های فکری و سیاسی و به رسمیت نشناختن وجود صداهای گوناگون در جامعه متکثر به شمار می‌روند.

به این ترتیب به رغم برخی تلقی‌ها، رئیس مجلس شورای اسلامی به واسطه جایگاه حقیقی‌اش، یعنی محمد باقر قالیبافی که در عرصه عمومی و سپهر سیاسی ایران شناخته شده است، همچنان قائل به نوعی عملگرایی است. منظور از این عملگرایی می‌تواند همان «عقلانیت انقلابی» باشد که خود قالیباف بر آن تأکید دارد، عقلانیتی که برپایه آن، حل مسأله با تکیه بر خرد جمعی، لحاظ کردن منافع ملی و دیدگاه‌های جمعی، اصل است و از دل این مناسبات است که باید مصالح انقلابی را پیش برد.

به عبارت دیگر، به رغم تلاش برخی جریان‌های حاشیه ساز برای مصادره سیاسی قالیباف، او همچنان تلاش دارد خود را در متن سیاست تعریف کند، متنی که در آن عقلانیت اولین مبنا است. نه آنکه با تکیه بر اظهارات یکسویه خطاب به مردم یا تنظیم قوانین بی‌پشتوانه، عملاً بخواهد نهاد مجلس را رو در روی مردم قرار دهد.

علت این داوری درباره قالیباف، یعنی سیاستمداری که همچنان در زمره عقلای قوم تعریف می‌شود، می‌توان به تاریخچه قوانین پرمسأله سال‌های اخیر اشاره کرد. تنها در کمتر از چهار سال اخیر و در سه موضوع متفاوت طرح، لایحه و قانونی برای کشور مسأله ساز شد که می‌توانند در رسته قوانین غیرقابل اجرا و یا قابل اجرا به شرط پذیرش تبعاتشان تعریف شوند؛ قانون انتصاب افراد در مشاغل حساس مصوب آبان ۱۴۰۱، طرح صیانت از فضای مجازی که با توسل به اصل ۸۵ قانون اساسی به کمیسیونی مشترک در مجلس سپرده شد و در نهایت قانون عفاف و حجاب که آن هم به واسطه اصل ۸۵ نه در مجلس، بلکه در کمیسیون حقوقی و قضایی تدوین و تصویب شد.

قانونگذاری‌هایی که مانند قانون انتصاب در مشاغل حساس در تعارض با حقوق اساسی افراد و ممنوع کردن انتصابات به صرف تابعیت همسر و فرزندان، انقلابی‌ترین و توانمندترین نیروها را خارج از دایره قرار می‌داد و مسأله ساز شد. طرح صیانت از فضای مجازی هم در مسیر تقنین به دلایل متعددی ناکام ماند و در نهایت لایحه موسوم به «عفاف و حجاب» که وقتی متن مصوب نهایی آن منتشر شد، حتی از انتقاد مراجع تقلید بی‌نصیب نماند. کار به آنجا رسید که نه رئیس مجلس قانون مذکور را قابل ابلاغ دانست و نه رئیس جمهوری آن را قابل اجرا یافت. در نهایت هم رؤسای هر دو قوه تصمیم را به شورای عالی امنیت ملی سپردند و قانون غیر قابل اجرا تا ارائه لایحه‌ای جایگزین از سوی دولت مسکوت شد.

بر پایه آنچه گفته شد، سخنان اخیر رئیس مجلس اگر چه بیش از همه اشاره‌ای به همین قانون بحث برانگیز مسکوت مانده تعبیر شد، اما در واقعیت نگاهی بنیادین به خلأهای موجود در روند قانونگذاری داشت. موضع‌گیری که چند و چون آن را در پرسش از سعید آجرلو فعال رسانه‌ای نزدیک به قالیباف و بیژن عباسی معاون قانون اساسی معاون حقوقی رئیس جمهوری به بررسی گذاشتیم.

> به رغم تلاش برخی جریان‌های حاشیه ساز برای مصادره سیاسی قالیباف، او همچنان تلاش دارد خود را در متن سیاست تعریف کند، متنی که در آن عقلانیت اولین مبنا است. نه آنکه با تکیه بر اظهارات یکسویه خطاب به مردم یا تنظیم قوانین بی‌پشتوانه، عملاً بخواهد نهاد مجلس را رو در روی مردم قرار دهد

یادداشت

بیژن عباسی
معاون قانون اساسی معاون حقوقی رئیس جمهوری

مجلس، دولت و مردم در قانون

قوانین از دو ویژگی «شکلی» و «ماهوی» برخوردار هستند. ویژگی‌های شکلی یک قانون خوب، این است که دقیق، صریح، روان، شفاف و قابل‌فهم برای همگان باشد، قابلیت اجرایی داشته و به اندازه کافی درمورد آن اطلاع‌رسانی شده باشد. به لحاظ «ماهوی» هم قوانینی قابلیت اجرا دارند که از منظر تخصصی، تحقیقات لازم درمورد آن انجام گرفته و تدوین آن هم از سوی متخصصان و کارشناسان امر انجام شده باشد. پس از آن، دولت در قالب لایحه و مجلس هم در قالب طرح آن را ارائه کرده تا تبدیل به قانون شود. در چنین مقولاتی حتی یک حقوقدان هم نمی‌تواند اظهارنظر کند، بلکه این متخصص است که بایدها و نبایدها را تعیین خواهد کرد، اما در حوزه‌های فرهنگی و اجتماعی، قوانینی که وضع می‌شوند، باید برآمده از نیازها و مطالبات جامعه بوده، از رضایت و توافق عامه برخوردار باشند و اخلاق، عرف و مردم آن را بپذیرند. در این حوزه‌ها، اگر رضایت نسبی درمورد اجرای آن وجود داشته باشد و به نوعی اجماعی شکل بگیرد، قابل اجرا شدن است. اما اگر مردم قوانینی را که در حوزه اجتماعی و فرهنگی وضع شده، نپذیرند و اجرا نکنند، شأن قانونگذار است که تنزل پیدا خواهد کرد، چرا که دست به تصویب قانونی زده که مردم آن را اجرا نمی‌کنند.

اینکه رئیس مجلس شورای اسلامی می‌گوید: «قانونی ننویسیم که قابل اجرا نباشد»، یک راه‌حل بیشتر ندارد و آن، اجرای همان چیزی است که در دنیا مرسوم است.

اگر قانونی بخواهد اجرا شود، دولت و مجلس باید روی آن توافق داشته باشند. درست است که در همه کشورهای دنیا، مجلس به‌عنوان نهاد قانونگذاری شناخته شده، ولی دولت هم باید قانون را بپذیرد.

در انگلستان که نظام پارلمانی در آن حکمفرماست، دولت برآمده از اکثریت مجلس، لایحه می‌دهد و مجلس هم آن را به تصویب می‌رساند، چرا که اکثریت نمایندگان مجلس موافق دولت هستند و پیش از تصویب هر نوع قانونی، نوعی توافق میان مجلس و دولت وجود دارد. در نظام نیمه‌پارلمانی و نیمه‌ریاستی همچون فرانسه هم این‌گونه است؛ دولت برآمده از اکثریت مجلس است و آن هم همین روال را طی می‌کند.

در امریکا که نظام ریاستی بر آن حاکم است و تفکیک مطلق قوا در آن وجود دارد و هیچ قوه‌ای در حوزه کاری قوه دیگر دخالت نمی‌کند، مجلس قانونگذاری کرده و دولت هم آن را اجرا می‌کند، اما اختیارات ویژه‌ای برای دولت شناخته شده است، مانند اینکه اگر رئیس جمهوری قانون مجلس را نامطلوب دید، می‌تواند آن را وتو یا رد کند. بنابراین، توافق میان مجلس و دولت از الزامات اجرای قانون در جهان بوده و ایران هم از آن مستثنی نیست. دولت قانونی را که مطلوب نبیند، اجرا نکرده و آیین‌نامه اجرایی آن را هم وضع نخواهد کرد.

آنچه که در میانه این تفاصیل بسیار آشناست، قانون عفاف و حجاب است. دولت چهاردهم تأکید داشت که با وضعیت حاکم بر جامعه نمی‌توان چنین قانونی را اجرا کرد. به همین دلیل، فعلاً این قانون مسکوت گذاشته شد تا لایحه اصلاحی آن ارائه شود. واقعیت این است که وقتی بخش اعظم جامعه موافق اجرای قانونی نباشند، دولت هم نمی‌تواند آن را اجرا کند.

پاسداری از شأن و جایگاه قانون

یادداشت

سعید آجرلو
فعال سیاسی اصولگرا

سخنان رئیس مجلس شورای اسلامی در جمع پژوهشگران برتر مرکز پژوهش‌های مجلس درباره ضرورت وضع قوانینی که قابلیت اجرایی شدن داشته باشند و پیوند دادن این موضع با قانون عفاف و حجاب در مقام تحلیل با برداشت‌هایی مواجه شد که بعضاً با رویکرد ایشان در حفظ جایگاه مجلس و اعتقاد به تبعیت از قوانین مصوب آن فاصله داشت.

حال آنکه سخنان اخیر آقای قالیباف در ارتباط با قانون عفاف و حجاب، در واقع دفاع از شأن قانون بود. با ملاحظه این حقیقت که هر قانونی در مجلس تصویب می‌شود، الزاماً مورد موافقت همه نمایندگان مجلس نیست و وجود نظرات متعدد و مختلف درباره آن طبیعی است. اما زمانی که یک لایحه یا طرح به قانون تبدیل می‌شود باید شأنیت آن حفظ شود. رئیس مجلس نیز در همین چهارچوب همواره از شأنیت قانون و مجلس دفاع کرده است؛ چه در کنفرانس مطبوعاتی آنجا که درباره قانون عفاف و حجاب صحبت کرد و چه در نقل‌قول‌هایی که نسبت به این قانون از ایشان منتشر شده همین رویکرد مورد توجه بوده است.

اما در پاسخ به این پرسش که آیا اساساً دکتر قالیباف با همه مفاد قانون عفاف و حجاب موافق است یا خیر، باید گفت، طبیعی است که ایشان نیز مانند سایر نمایندگان نسبت به برخی موارد این قانون اشکال داشته باشد و نسبت به بخشی دیگر از آن موافق باشد. کما اینکه نظرات ایشان در حوزه عفاف و حجاب کاملاً مخشص است؛ از یک طرف با ناهنجاری، ساختارشکنی، ولنگاری و بی‌حجابی مخالف است و تعارفی ندارد و از طرف دیگر با گشت ارشاد، برخوردهای فیزیکی و برخوردهایی که اساساً تنش‌زا هستند، مخالف است. هر چند در همین قانون نیز مواد متعددی مبتنی بر رویکرد ایجابی، تبلیغی و فرهنگی پیش‌بینی شده است و یکسره سلبی و تنبیهی نیست.

قالیباف از جایگاه رئیس مجلس وظیفه داشته است که از قانون عفاف و حجاب به عنوان ماحصل خرد جمعی نمایندگان مجلس یا اعضای کمیسیون حقوقی و قضایی حمایت و آن را ابلاغ کند. با این حال بارها تأکید کرده که راه برای اصلاح این قانون باز است و دولت می‌تواند لایحه اصلاح قانون را به مجلس ارائه دهد، هرچند این موضع اصولی او در فضای دوقطبی ایجاد شده شنیده نشد.

اینکه طوری قانون بنویسیم که اجرایی شود، برآیند جامعه و حاصل مشارکت همه طیف‌های مختلف جامعه باشد نیز یک رویکرد کلی است؛ سیاست کلی که ممکن است در مقام اجرا با مشکلاتی همراه باشد. اینکه نهادی مثل شورای عالی امنیت ملی هم به موضوع ورود کرده و به عنوان نهادی که فراتر از قوای سه‌گانه است موضوعی را تعیین‌تکلیف کند با آنچه گفته شد در تناقض نیست.

فحوای موضع اخیر رئیس مجلس این است، اساساً ما از قانونی تمجید می‌کنیم که نیاز به توضیح نداشته باشد، به آیین‌نامه‌های پیچیده اجرایی محتاج نشود و در نهایت مورد رضایت جامعه باشد. ذهنیت آقای قالیباف به مسائل فرهنگی و اجتماعی که در دوران حضورش در پلیس هم دیده شد، اساساً مخالف برخوردهای فیزیکی و تنش‌آمیز است. حتی ایشان با فیلترینگ هم مخالف است. اما باید درک کنیم که ایشان رئیس نمایندگان نیست، بلکه رئیس مجلس شورای اسلامی است. بالاخره نمایندگان و کمیسیون‌ها نظر و حرف دارند و این دو موضوع باید از یکدیگر تفکیک شود. گرچه در نهایت خروجی هر مجلس و هر طرح و لایحه‌ای که تبدیل به قانون می‌شود، منتسب به آن مجلس است.

در پی برگزاری جلسه غیرعلنی مجلس درباره نوسانات ارزی مطرح شد

حساب‌کشی مشکلات دیروز از دولت امروز

مجلس

عکس: ایرنا

یک بار دیگر نوسانات بازار ارز و ناترازی‌های حوزه گاز و برق به عنوان واقعیاتی که پدیداری‌شان به دلایلی فراتر از فرصت دولت چهاردهم برای راه‌حل‌جویی ارتباط دارد، سوژه حمله معدود نمایندگان تندرو مجلس علیه دولت شد. نمایندگانی که از یک سو دولت را فعال مایشاء افزایش نرخ ارز معرفی کردند و تلاش دولت برای مدیریت بازار ارز از طریق تقویت بازار ارز تجاری توافقی را زیر سؤال بردند، و در سمت دیگر مدعی ضرورت استیضاح وزرای نفت و نیرو و اقتصاد شدند. چهره‌هایی که در قامت فعالان سیاسی مدافع دولت گذشته، طی قریب به سه سال گذشته عمده مشکلات را با انداختن مسئولیت امور بر گردن «بانیان وضع موجود» توجیه می‌کردند و حال اگر قرار است تقصیرکاری در گذشته بیابند هم با پریدن از یک دوره سه ساله، به دولت روحانی باز می‌گردند و خواستار محاکمه وزیر آن دولت می‌شوند و اعتقادی به این واقعیات ندارند که ذخیره نشدن گازوئیل برای سوخت نیروگاهی یا آغاز روند حذف برخی اقلام از شمول دریافت ارز ۲۸۵۰۰ تومانی زمانی در گذشته مورد دفاع آنها رقم خورده است. این بحث‌ها در جلسه دیروز مجلس پس از آن آغاز شد که جلسه غیرعلنی و غیررسمی درباره نوسانات قیمت ارز پایان یافت. جلسه‌ای ۴۰ دقیقه‌ای که حمید رسایی نماینده تهران به کوتاهی آن اعتراض داشت و با این پاسخ محمدباقر قالیباف رئیس مجلس که اعلام کرد وزیر اقتصاد و رئیس بانک مرکزی در جلسه علنی روز سه‌شنبه درباره موضوع افزایش قیمت ارز حضور پیدا می‌کنند و وزیر نیرو هم درباره وضعیت برق به کمیسیون اصل ۹۰ خواهد رفت، قانع نشد. مسأله اصلی رسایی برگزاری جلسه غیرعلنی یا مدت زمان آن نبود. آنچه در فحوای سخنان او مشخص شد، اعتراضی ضمنی به برنامه دولت برای حذف ارز نیمایی، جایگزین شدن ارز توافقی و منطقی کردن قیمت ارز اختصاصی دولت برای واردات کالاهای اساسی در بودجه سال آینده بود. چنین بود که نماینده تهران در مجلس در انکار واقعیاتی همچون قرار داشتن در فهرست سیاه FATF و تحریم‌های ظالمانه، مدعی شد که افزایش نرخ دلار از سوی دولت در سال‌های پس از انقلاب مسبب اصلی افزایش قیمت دلار بوده است. وی اضافه کرد که دولت چهاردهم هم با افزایش ۱۰ هزار تومانی ارز دولتی همان اشتباه را تکرار کرده است. رسایی با بیان اینکه «مدام خودمان نرخ را افزایش می‌دهیم، نام تکرار یک اشتباه در طول این سال‌ها چیست؟»، اظهار کرد: «چرا کسانی که مدافع این نوع سیاست هستند پاسخگو نیستند. همان‌طور که وزیر نفت و وزیر نیرو باید در اینجا حاضر و پاسخگو باشند. وزیر اقتصاد نیز باید در اینجا حاضر و پاسخگو باشد.»

راه حل متفاوت دولت و نمایندگان برای بازار ارز

موضع رسایی در سخنان حسین صمصامی عضو کمیسیون اقتصادی و نماینده هم‌مشرب او تکرار شد. صمصامی که چند ماه پس از ارسال نامه ۱۰۰ نماینده به رئیس جمهوری درباره مسائل ارزی در ۱۷ مرداد، متن آن نامه را در اختیار خبرگزاری‌ها گذاشت، روز گذشته هم از نامه ۱۲۸ نماینده و سؤالاتشان از وزیر اقتصاد خبر داد. سرپرست وزارت اقتصاد در دولت نهم گفت: «بنده ۵ طرح سؤال از وزیر اقتصاد در مجلس تهیه کردم. همچنین برخی دیگر از نمایندگان طرح سؤال از وزیر را تهیه کرده‌اند که ابتدا باید این سؤالات در مجلس بررسی شود و اگر ما از توضیحات وزیر و دولت درباره گرانی‌ها و قیمت ارز قانع نشویم، حتی شاید سراغ استیضاح وزیر اقتصاد برویم.»

این عضو کمیسیون اقتصادی در حالی تأکید کرد «بحث معیشت باید اولویت اصلی کشور باشد و اگر سیاست‌های ارزی مناسبی اتخاذ نشود، نقدینگی و تورم تشدید می‌شود» که متن نامه او و همکارانش به رئیس جمهوری نشان می‌دهد اعتراض اصلی آنان برنامه دولت برای حذف ارز نیمایی و مدیریت منابع ارزی کشور از طریق تأمین ارز مورد نیاز کالاهای نه چندان ضروری از طریق بازار ارز نیمایی و توافقی به جای استفاده از ارز ۲۸۵۰۰ تومانی است که در وضعیت حال حاضر کشور ترجیح داده می‌شود برای واردات کالاهای اساسی، دارو و سوخت اختصاص یابد.

نویسندگان آن نامه با تغافل نسبت به واقعیات اقتصادی کشور خواستار ملغی شدن همه مصوبات ارزی بانک مرکزی از آغاز سال ۱۴۰۳ و اختصاص ارز با نرخ دولتی به برخی کالاها شده بودند. درحالی که حتی دولت سیزدهم نیز ترجیح داده بود آنها را مشمول ارز نیمایی با نرخ بالاتر بداند. به این ترتیب طبیعی است که امضا کنندگان آن نامه امروز تبعات اقتصادی اختصاص ارز دولتی به طیف گسترده‌ای از کالاها را نادیده بگیرند و همان‌ها که فساد ناشی از ارز نیمایی را فساد ادعایی ارزیابی کرده بودند، معترض برنامه فوری دولت برای حذف ارز نیمایی شوند.

در سمت مقابل بر اساس یک دستور کار و برنامه تدوین شده، تیم اقتصادی دولت چهاردهم و بانک مرکزی تلاش دارند تا بازار ارز توافقی و تجاری را به نحوی تقویت و ساماندهی کنند که مصرف‌کنندگان ارز تا حد امکان از رجوع به بازار آزاد ارز و دچار شدن به نوسانات بیش از حد و گاه بی‌قاعده‌اش رهایی یابند و از این مسیر با مصرف عقلایی ذخایر ارزی کشور نیاز کشور را به نحو بهتری مدیریت کنند. مدیریتی که قطعاً با خواست برخی نمایندگان برای قیمت‌گذاری دستوری و هزینه کردن ارز دولتی برای واردات این یا آن کالای مورد نظرشان فاصله دارد.

انداختن مسئولیت ناترازی‌ها بردوش دولت

روز گذشته، همچنان که یکی از نمایندگان جوان مجلس فرصت یافت تا در نطق خود با متهم کردن وزیر نفت به ترک فعل و تهدید او به استیضاح، ربط دادن قطعی برق و گاز به تغییر مدیران وزارت نفت، کشاندن پای زنگنه به ماجرا و درخواست اعلام جرم علیه او و طعنه زدن درباره گریه رئیس جمهوری به یاد همسرش، در فرصت یک تذکر همه تعارضات خود را روی دایره بریزد؛ رویکرد جالب دیگری نیز در واکنش به واقعیت ناترازی‌ها اتخاذ شد. نمایندگانی که اگر چه به ظاهر در مقام حمایت از دولت ایستادند اما با گفتن جملاتی نظیر اینکه «راه‌حل مشکل ناترازی کشور در دستان رئیس جمهوری است» و «اگر براساس ماده ۴۶ قانون برنامه هفتم توسعه عمل کنیم با رفع ناترازی‌ها در کشور یک یا دو ماه فاصله داریم» تلاش کردند صورت مسأله را از واقعیت انباشت چندین و چند ساله مسائل به مسأله ضرورت تقید دولت به برنامه توسعه‌ای پیوند بزنند که هنوز آیین‌نامه‌های اجرایی بسیاری از مواد آن تکمیل نشده است. علاوه بر آنکه آنان این پرسش را بی‌پاسخ گذاشتند که اگر رفع ناترازی‌ها در یک یا دو ماه ممکن است چرا در سال‌های منتهی به دولت پزشکیان نه تنها حل نشده که افزایش یافته است.

حال آنکه به تصریح این جمله پزشکیان؛ به هر کجا دست می‌زنیم می‌گویند درد دارد و به شهادت مواضع اخیر علیه سیاست‌های ارزی دولت، رئیس جمهوری برای پاسخ به مطالبات نمایندگان با دست‌اندازهای برخی از همکاران خود آنها نیز مواجه است؛ رویه‌ای که باید امیدوار بود به منافع کلان کشور اگر نه تغییر که دست کم تقلیل پیدا کند.

> چهره‌هایی که در قامت فعالان سیاسی مدافع دولت گذشته، طی قریب به سه سال عمده مشکلات را با انداختن مسئولیت امور بر گردن «بانیان وضع موجود» توجیه می‌کردند، حال اگر قرار است تقصیرکاری در گذشته بیابند هم با پریدن از یک دوره سه ساله، به دولت روحانی باز می‌گردند و خواستار محاکمه وزیر آن دولت می‌شوند

مناقصه عمومی یک مرحله‌ای توأم با ارزیابی کیفی

نوبت دوم

JPC
پتروشیمی جم
اکثر سازمان
جهانی، متحد

انتخاب پیمانکار پروژه احداث ساختمان سردرب صادراتی مجتمع پتروشیمی جم مناقصه شماره T 1403-10

شرکت پتروشیمی جم (سهامی عام) در نظر دارد جهت انتخاب پیمانکار پروژه احداث ساختمان سردرب صادراتی مجتمع پتروشیمی جم از طریق مناقصه عمومی، پیمانکاران واجد شرایط را شناسایی نماید. فلذا از شرکت‌هایی که آمادگی و توانایی انجام موضوع مناقصه را داشته و دارای سوابق و تجربیات مؤثر و مرتبط می‌باشند دعوت می‌شود از تاریخ درج آگهی (۱۴۰۳/۱۰/۰۱ و ۱۴۰۳/۱۰/۰۳) تا تاریخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۰ به تارنمای (وب‌سایت) پایگاه اطلاع‌رسانی معاملات پتروشیمی جم به آدرس https://tender.jpcomplex.com مراجعه و اسناد مناقصه را از طریق این تارنما (وب‌سایت) دریافت (دانلود) نمایند. درصورت نیاز به اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۷۷۳۷۳۲۳۲۲۱ داخلی ۳۰۴۶ تماس حاصل نمایند.

الف- شرح مختصر کار: مناقصه انتخاب پیمانکار احداث ساختمان سردرب صادراتی شرکت پتروشیمی جم

ب- نکات مهم: شرکت‌های واجد شرایط می‌بایست ضمن مطالعه اسناد جهت اطلاع از موضوع مناقصه، اسناد ارزیابی کیفی را مطابق دستورالعمل مندرج در آن بررسی و تکمیل و به‌همراه مستندات مربوطه در پاکت «د» به‌صورت لاک و مهر شده تحویل دبیرخانه شرکت پتروشیمی جم واقع در دفتر تهران تحویل نماید.

شایان ذکر است که ارائه شماره تلفن و نشانی پست الکترونیک متقاضی شرکت در فراخوان شناسایی پیمانکار به‌همراه اسناد ارزیابی کیفی، برای تداوم اطلاع‌رسانی‌ها الزامی است.

توضیح: درصورت هرگونه نقص در ارائه مستندات و یا عدم تکمیل موارد فوق، ارزیابی کیفی و تشخیص صلاحیت متقاضی قابل بررسی نمی‌باشد و ارائه مدارک مورد اشاره و عدم تأیید صلاحیت، هیچ‌گونه حقی برای متقاضیان ایجاد نخواهد کرد.

پس از ارزیابی کیفی و تشخیص صلاحیت متقاضیان و مشخص شدن فهرست کوتاه مناقصه‌گران، از شرکت‌های تأیید شده در مرحله ارزیابی کیفی، دعوت به شرکت در مناقصه خواهد شد. حداقل امتیاز قابل قبول برای تأیید صلاحیت مناقصه‌گران ۶۰ درصد امتیاز کل می‌باشد.

شرایط مناقصه:

- **مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی مناقصه:** از تاریخ درج اولین نوبت آگهی در روزنامه ۱۴۰۳/۱۰/۰۱ لغایت ۱۴۰۳/۱۰/۱۰ می‌باشد.
- **آخرین مهلت تحویل پاکت «د» (مستندات ارزیابی کیفی):** پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۰/۱۷ می‌باشد.
- **مبلغ ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه** ۴,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال معادل چهارصد میلیون تومان خواهد بود.
- سایر جزئیات و اطلاعات مربوط در اسناد ارزیابی کیفی مناقصه مندرج است.
- شرکت پتروشیمی جم (سهامی عام) در بررسی مستندات و نیز در رد یا قبول هریک یا تمام مستندات ارزیابی کیفی ارائه شده توسط شرکت‌ها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.
- پاکت «د» (مستندات ارزیابی کیفی) پس از لاک و مهر مطابق زمان مقرر تحویل دبیرخانه دفتر مرکزی پتروشیمی جم واقع در تهران گردد و رسید دریافت شود.

آدرس مناقصه‌گزار (دفتر مرکزی) جهت تحویل پاکت «د» ارزیابی کیفی:
- تهران، توانیر، خیابان شهید عباسپور، خیابان نظامی گنجوی، شماره ۲۷، شرکت پتروشیمی جم

روابط عمومی شرکت پتروشیمی جم